

CARMEN
DE TORMENTIS
AC LÆTO IN VITAM RE-
DITV PONTIFICIS AC REGIS NO-
STRI VNICI IESV CHRI-
STI, CONSCRIPTVM

A
SIMONE HILMANNO
D O E B E L E N S I.

VVITEBERGÆ
*Excudebant Clemens Schleich & An-
thonius Schöne.*

ANNO

M. D. LXXI.

CLARISSIMIS ET PRU-
DENTISSIMIS VIRIS COSS: RE-
liquisq; Senatoribus Reipub: Dæbelensis, Do-
minis & Patronis suis observandis.

VIRI graues, multisq; digni laudibus
Doctrina quas virtusq; vestra promeret,
In me satis cognouerim cum sæpius
Vestrum paternum animum, fauoremq; optimum:
(Præ cæteris verò mihi quid feceris
Qui nomen Andreae gerisq; Matthiæ,
Non est satis quod prædicem) non immemor
Illorum ero, frui hoc detur dum lumine.
Sed curta cum nobis suppellex sit domi,
Ex hortuli nostri coronam flosculis
Violisq;, quæ sunt ex cruore Filij
Natae Dei, contexui: quæ si minus
Sunt implicatae, quam decebat forsitan,
Aptè: Voluntas sit satis vobis precor
Amica, digna quæ suis est laudibus,
Si quando deficit facultas: omnium
Quod æquitas spondet mihi & candor grauis.
Nec non fauor Sandere cognitus tuus.
Et quod referre par pari ipse non queo,
Multo vt Deus vobis rependat fœnore
Opto, precorq;, vt illius vos plurimis
Annis tegat clemens manus, vt singuli
Valeatis, & saluis bonis & honoribus
Animo beati sitis atq; corpore.

Simon Hilmannus Dæbelensis.

RAR A 277

CARMEN DE MORTE ET
RESVRRECTIONE CHRISTI

SALVATORIS NOSTRI VNICI

*VT tunc cum Titan se verso limite flexit,
Candida facta gelu est
Constricta tellus frigore:
Sic Sol Austrino dum rursus climate surgit,
Gratia veris adest,
Anni status pulcherrimus:
Omnis ager fragrat, vestitur cespite campus,
Mulcet & aura rosas
Puellulis amabiles,
Et quaecunq; vigent terris, auraq; fruuntur
Voce sonante Deum
Laudare certatim expetunt.
Nam quis caelestis sileat benefacta parentis,
Diuite fundit opes
Cornu suas qui singulis?
Et quia festa dies cunctis venerabilis instat,
Victima sacra Deo
Qua factus est Christus Patri:
Vt genus humanum iusta de clade leuaret,
Quam dedit Heua parens
Decepta misera fraudibus:
Huc ades o sanctum caeli spirabile numen,
A ij Quo*

Quo sine perficitur
Susceptus haud faustè labor.
Nunc vt spontè fluat numeros mihi carmen ad aptos,
Spiret & aura meae
Navis secunda linteo:
Dum tentat celebrare ingentia munera Christi
Freta fauore tuo
Thalia nostra paululum.
CVM celsi Christus liquisset culmina caeli,
E gremioq; Patris
Descenderat volens sui:
Et verè humano conceptus more modoq;
Factus homo fuerat
Nostram sibi massam vniens,
Quartus & in cursu nec non tricesimus annus
Post sacra Christe tui
Natalis esset tempora.
Instaretq; dies, fieres vt victima letho,
Concinuere pij
De te Prophetae sicuti,
Non procul hortus erat, varijs cultissimus herbis
Tendit iter celeri
Ad quem Dei natus pede.
Inter & orandum lachrymans, Pater optime, dixit,
Quam potes, adfer opem
Mibi relicto ab omnibus.
Siq;

*Siq̄ potest fieri, Pater hinc ō transeat à me,
(Iussa volens peragam)
Nunc adferens mortem, calix.*

*Talia vix fatus, magna comitante caterua
Proditor ecce venit,
Et osculis Christum excipit:*

*Stringuntur duris Domini pia membra cathenis,
Præsidis ante thronum
Instar rei q̄ sistitur.*

*Ilico discipuli, duce capto, vertere terga
Incipiunt, pedibus
Et mox salutem quærere.*

*Confluit interea confertim ad Præsidis ædes
Pontificum ordo frequens.
Diras animo spirans minas:*

*Adducunt falsos, qui intendant crimina, testes,
Conspuitur q̄ modis
Facies Iesu plurimis.*

*Nil tamen irarum sæuus sua concipit intra
Corda, nec aspra mouet
Contra ipse linguæ prælia.*

*Nec tamen his potuit tetros placare furores,
Pontificum q̄ minas,
Ne sterneretur innocens.*

*Baiulat ergo crucem, Solyma depulsus ab vrbe
Ad loca supplicij,
A ij Rubenti*

Rubenti amictus purpura:
Inq̄ trabem expansis manibus transfigitur: hinc mox
Transit & hasta latus
Pro noxijs innoxij.
Ac caput inclinans compellat voce suprema,
Qui regit omne, Patrem,
Expirat atq̄ protinus.
Ecce quid hoc? tellus tremit imis sedibus ipsa,
Dissilvère iugis
Et saxa ruptis illico.
Sol sese abscondit, toti nox incubat orbi,
Tristia fata Dei
Videre nec vult filij:
Corpora multorum clausis rediuvia sepulchris,
Quæ putrefacta putes,
Sunt visa viua plurimis.
Tantæ erat humanæ molis reparare salutem,
Primus Adamus homo
Quam perdidit lapsu suo.
Aufertur tandem sacro de stipite corpus,
In tumulumq̄ novum,
De more gentis, conditur.
Excubat ad Christi, collecto milite, bustum
Pontificum rabies,
Ne quis cadauer auferat
Omnia sic fieri decuit, quæcunq̄ Prophetæ
Præci^o

Præcinnuere diu
Pleni sacrato numine.
Iam stygius, ceu victor ouans, gaudere Tyrannus,
Nigraq; tecta nigri
Vno ore regis cæperant.
Perdita quinetiam mors iniēcisse putabat
Se sua vincula Deo,
Mortalibus ceu cæteris.
At cum vix lucem terris aurora tulisset
Tertia, morte redux
Victa resurgit fortiter,
Hostibus & victis, spolijsq; decorus opimis,
Cælica tecta subit,
Viamq; nobis præparat:
Excipit exultans quem rursus regia cæli,
Atq; Deo reduci
Sono, ore, tuba concinit.
Qui sedet ad dextram Patris super omnia princeps,
Et regit astra poli,
Ac ima terræ sustinet.
I nunc & Christum gelidis include sepulchris,
Omnia cui facile est
Nutu vnico peruertere.
Fracta iacet stygij truculenta potentia regis,
Et sua regna Satan
Amisit, & mors concidit:

Non

Non etenim morimur summo iam vindice Christo,
Sed mage nostra fouet
Mors membra ceu suavis sopor.
Huic modò fidamus, victa qui morte salutem
Iusticiamq; refert
Nobis, necatus in cruce.
Christe salus mundi, nigri spoliator Auerni,
Vera Dei soboles,
Et vera Patris hostia,
Asspice nos clemens, sceleris quos sarcina turbat,
Vulneribus recrea
Tuisq; nostra vulnera.
Et quia nunc instant fugiente crepuscula Sole,
Limina nostra precor
Subire ne Christe abnuas.
Nam sine te nos nil, sed cum te possumus omne,
O via, vita, salus,
Nosterq; portus vnicus.

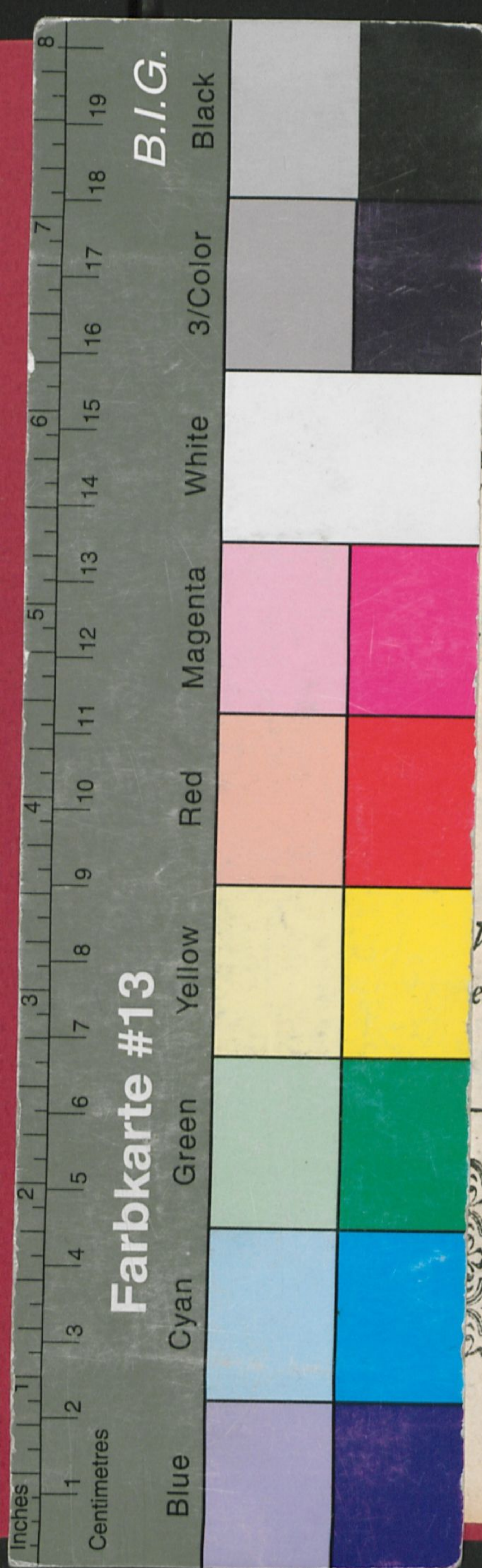
δοξα τω θεω.

DAR A 2m

CARMEN
TORMENTIS
ÆTO IN VITAM RE
PONTIFICIS AC REGIS NO
RI VNICI IESV CHRI
STI, CONSCRIPTVM

A
ONE HILMANNO
D OEBELENSI.

WITEBERGÆ
ebant Clemens Schleich & An
thonius Schöne.

ANNO
M. D. LXXI.

